

Стежками жіночих письменницьких доль

*Про жінку говоримо знову,
Що непідвладна часу!*

**Жінку – володарку слова!
Жінку – життя окрасу!
Жінку – кохану й матір!
Жінку – сестру й бабусю!
Жінку – життєве свято!
Жінку, що вічно в русі!
Жінку талановиту,
Зоряну, поетичну!**

**Ми на крилі поезії зростаєм,
І все про них, про поетес ми
знаєм.**

**Тож пропонуєм роздумів
хвилину:**

**Жіночих творів поетичну
вікторину!**

Вікторина

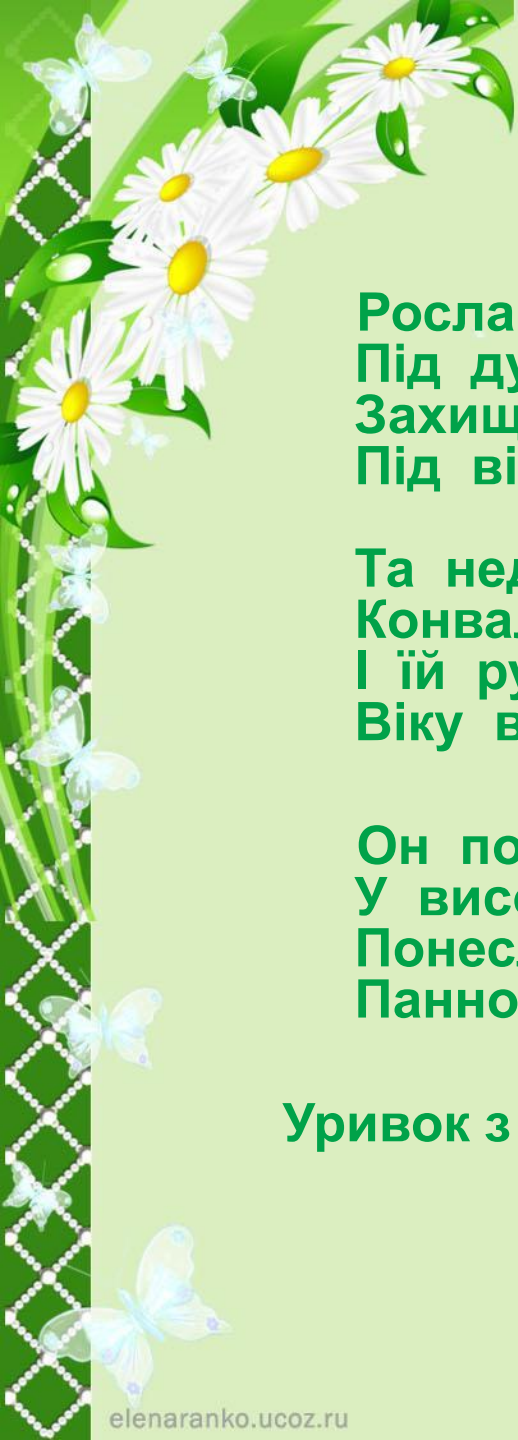
Про яку жінку письменницю
ідеться?

Її улюблена квітка – “Конвалія”. Зачепивши “Сім струн” душі своєї, вона стоїть і слухає весну. Вона питає у слова, чому воно “не твердая криця” і просить мрію не зрадити.

Ніна Матвієнко

Леся Українка

Ольга
Кобилянська

Росла в гаю конвалія
Під дубом високим,
Захищалась від негоди
Під віттям широким.

Та недовго навітшалась
Конвалія біла, —
І їй рука чоловіча
Віку вкоротила.

Он понесли конвалію
У високу залу,
Понесла її з собою
Панночка до балу.

Уривок з віршу “Конвалія”

Леся Українка
25.02.1871 – 1.08.1913

Про яку жінку письменницю йдеться?

Все життя віддала вихованню і навчанню своїх дітей. Ніжна, розумна, турботлива мама. Вона – вчитель тієї, що ми її йменуємо Співачкою досвітніх вогнів.

Олена Пчілка

Ніна Горик

Маруся Чурай

Метелик

Діти бігають, стрибають,
Далі — весело гукають:
— Ах, метелик!...
подивіться!
Ось він, ось він
метушиться!
Та який же гарний, гожий!
Наче квітка, прехороший!

Олена Пчілка
29.06.1849 – 4.10.1930

Про яку жінку письменницю йдеться?

Вона – єдина жінка-письмениця, яка вибрала в творчому житті чоловічий псевдонім, а її справжнє ім'я – Марія.

Марія Матіос

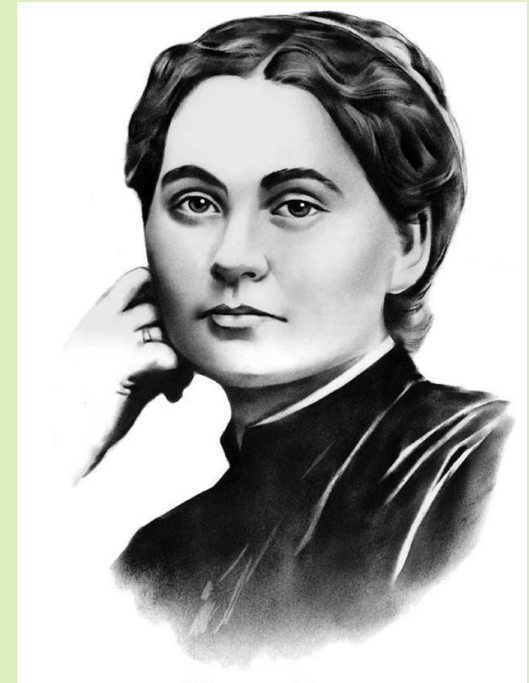
**Ольга
Кобилянська**

Марко Вовчок

Марку Вовчку

Недавно я поза Уралом
Блукав і господа благав,
Щоб наша правда не пропала,
Щоб наше слово не вмирало; І
вблагав. Господь послав
Тебе нам, кроткого пророка
І обличителя жестоких
Людей неситих. Світе мій!
Моя ти зоренько святая!
Моя ти сило молодая!
Світи на мене, і огрій,
І оживи моє побите
Убоге серце, неукрите,
Голоднее. І оживу,
І думу вольную на волю
Із домовини воззову.
І думу вольную... О доле!
Пророче наш! Моя ти доне!
Твоєю думу назову.

Т.Г. Шевченко

Марко Вовчок
22.12.1883 – 10.08.1907

Творчість:
„Інститутка“, „Кармелюк“,
„Дев'ять братів і десята
сестриця Галя“, „
Невільничка“, незавершені —
„Гайдамаки“, „Сава Чалий“
та інші.

Про яку жінку письменницю йдеться?

**Вона закохана у пісні Марусі Чурай,
вона “чолом сягає неба”. Наша
сучасниця.**

Ліна Костенко

Маруся Чурай

Марія Матіос

Чародійне слово

Хлоп'я у полі стежкою прошкує.
Метелик білий в маки залетів.
Чорненький котик в снопиках мишкує,
вони такі під сонцем золоті!

Він ловить шурхіт, шелест, шарудіння,
хапає снопик лапками двома.
А миша знає слово чародійне,
і він її ніколи не спійма.

Ліна Костенко
19.03.1930 р.

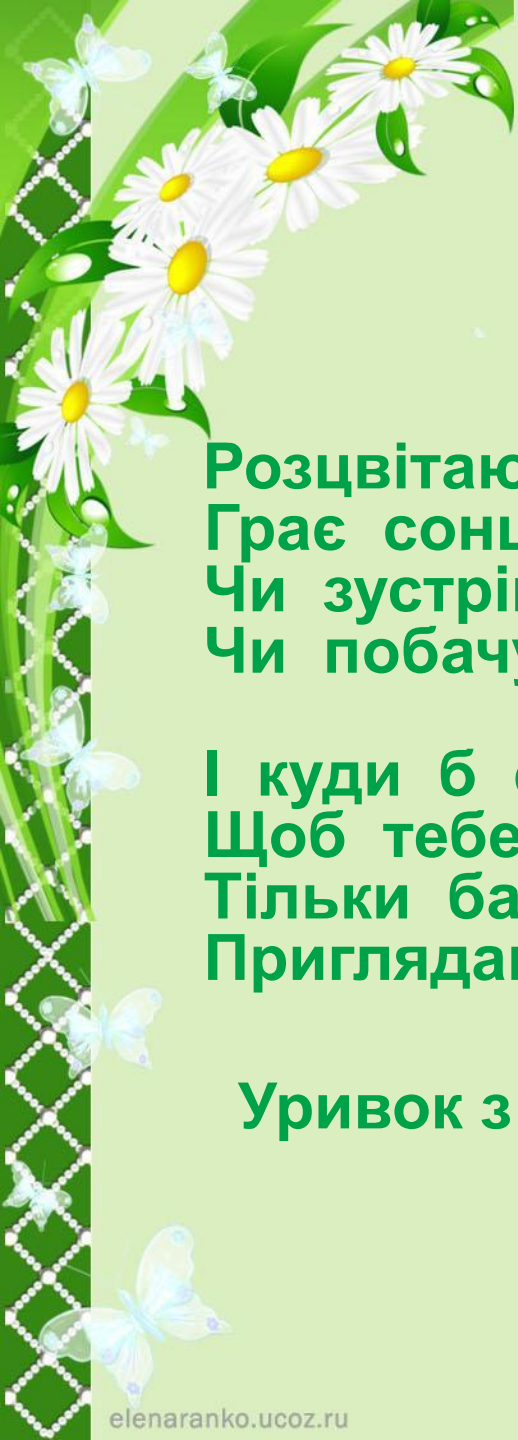
Про яку жінку письменницю йдеться?

Вона – одна із поеток Празької школи, що діяла за кордоном. Її доля звела вічна-віч зі смертю під час війни у Бабиному Яру.

Ніна Горик

Олена Теліга

Ніна Матвієнко

Розцвітають кущі жасмину,
Грає сонце в височині!
Чи зустріну, — чи не зустріну?
Чи побачу тебе, чи ні?

І куди б скерувати кроки,
Щоб тебе я могла знайти?
Тільки бачу, іде високий,
Приглядаюсь, чи тож не ти...

Уривок з віршу “Весняне”

Олена Теліга
21.07.1906 – 21.02.1942

Презентацію підготували:

- Мотречко І.І. (зав. відділом ЦДБ)
- Мостова Ю.О. (б-р ЦДБ)

Центральна бібліотека для дітей
м. Дніпропетровська

2015 р.

Спробуй ще!

Спробуй ще!

Спробуй ще!

Спробуй ще!

Спробуй ще!